

- 2) Jos veroviranomainen toteaa ensimmäisessä kysymyksessä mainitut seikat huomioon ottaen, että vaikka liiketoimi on toteutunut, laskun sisältö on epäuskottava, koska kyseinen liiketoimi ei ole toteutunut laskuun merkittyjen osapuolten välillä, voidaan vaatia, kun todistustaakka on yleissäännön mukaan veroviranomaisella, että veroviranomaisen on selvitettävä niin ikään, ketkä ovat tällöin suorittaneet kyseisen liiketoimen ja kuka on laatinut laskun, vai voiko veroviranomainen evätä vähennysoikeuden, jota verovelvollinen haluaa käyttää, hankkimatta pitävää näyttöä mainituista tosiseikoista, jos asiaan ei liity tietoja tai seikkoja, joista kävisi ilmi asianomaisen kolmannen henkilön nimi ja asema, vaan perustana ovat ainoastaan veroviranomaisen itsensä esittämät toteamukset asiasta?
- 3) Onko arvonlisäveron vähentämistä koskevia direktiivin 2006/112 säännöksiä tulkittava siten, että veroviranomainen voi evätä arvonlisäveron vähennysoikeuden tutkimatta riittävän huolellisuuden noudattamista perustamalla ratkaisunsa käytännössä objektiiviseen vastuuseen, vaikkei se kiistä laskuun merkityn liiketoimen toteutumista ja lasku täyttää muodollisesti lainsäädännön vaatimukset, sillä perusteella, että koska liiketoimi ei ollut toteutunut laskuun merkittyjen osapuolten välillä, riittävän huolellisuuden tutkimista koskevaa velvollisuutta ei automaattisesti tarvitse täyttää laskun sisällön epäuskottavuuden vuoksi, vai onko tällöin niin, että vähennysoikeuden epävällä veroviranomaisella on niin ikään velvollisuus osoittaa, että verovelvollinen, joka haluaa käyttää verovähennysoikeuttaan, on ollut tietoinen sopimuksen toisena osapuolena olevan yrityksen sääntöjenvastaisesta toiminnasta, tässä tapauksessa veronkierrosta, tai ollut myös osallisena tällaisessa sääntöjenvastaisessa toiminnassa?
- 4) Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko arvonlisäveron vähentämistä koskevien direktiivin 2006/112 säännösten ja Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä vahvistettujen verotuksen neutraalisuuden periaatteen, oikeusvarmuuden periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaista tulkita oikeussääntöjä niin, että laskun vastaanottajan riittävän huolellisuuden noudattaminen voidaan tutkia vain, jos voidaan osoittaa, että suoritus on toteutunut osapuolten välillä, eli jos liiketoimi on toteutunut osapuolten välillä laskussa määritetyllä tavalla, ja jos kyseessä ovat ainoastaan muun tyyppiset virheet, kuten muotovirheet, kun otetaan huomioon erityisesti se, että kansallisessa vero-oikeudessa on säännöksiä, jotka koskevat muotovirheitä sisältäviä laskuja sekä laskuja, jotka on laadittu ilman, että liiketoimi olisi toteutunut?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 20.8.2015 – Regione autonoma della Sardegna v. Comune di Portoscuso

(Asia C-449/15)

(2015/C 381/19)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Regione autonoma della Sardegna

Vastaaja: Comune di Portoscuso

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko SEUT 49, SEUT 56 ja SEUT 106 artiklassa tarkoitetut sijoittautumisvapauden, syrjintäkiellon ja kilpailun edistämisen periaatteet sekä niihin sisältyvä kohtuullisuusperiaate esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla useiden perättäisten lainsäädäntötoimien tuloksena säädetään taloudellisesti merkittäviä julkisessa omistuksessa olevia järvi-, järvi- ja jokialueita koskevien konsessioiden voimassaoloajan toistuvasta pidentämisestä siten, että niiden kestoja jatketaan lain nojalla lähes yksitoista vuotta, jolloin mahdollisuus alueen taloudelliseen hyödyntämiseen säilyy yksinomaan samalla konsessionsajalla huolimatta siitä, että myönnetyn konsession säädetty voimassaoloaika on päättynyt, ja jonka seurauksena muilta taloudellisilta toimijoilta evätään jo lähtökohtaisesti mahdollisuus tavoitella hyödykkeen myöntämistä itselleen julkisessa menettelyssä?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 24.8.2015 – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato v. Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA

(Asia C-450/15)

(2015/C 381/20)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vastapuoli: Italsempione – Spedizioni Internazionali SpA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko suhteellisuusperiaate, jonka on toimittava ohjenuorana seuraamusten suuruuden määrittämismenettelyssä – kuten vahvistetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 49 artiklassa – esteenä asetuksen N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan a alakohdan tulkinnalle, sellaisena kuin Euroopan komissio on sen vahvistanut sakkojen laskennassa käytettävissä suuntaviivoissa (2006/C 2[10]/02), sekä tulkintaan liittyvälle myös kansalliselle soveltamiskäytännölle, joiden mukaan kilpailua rajoittavia kartelleja koskevaa kieltoa rikkoneille yrityksille määrättävä seuraamus lasketaan soveltamalla perusmäärään kohdistettavia seikkoja, jotka saadaan laskemalla erinäiset tekijät, jotka on otettava huomioon unionin lainsäädännön mukaisesti, ja joka tapauksessa ennen kymmentä prosenttia liikevaihdosta vastaavaan osuuteen vähentämistä, kun vaarana on, että lieventävien seikkojen soveltaminen perusmäärään osoittautuu täysin epätarkoituksenmukaiseksi keinoksi räätälöidä seuraamukset, joita koskevat seikat on sitä vastoin määrätty jo ennakolta mukauttamalla maksettava määrä kunkin konkreettisen tapauksen erityispiirteiden perusteella?

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1).